

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Ion Lipcean,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva lui Ion Lipcean, intervenient accesoriu Veronica Lipcean privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și,

la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Lipcean împotriva Societății pe Acțiuni „Apă - Canal Chișinău”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Naiman-Com” privind declararea abuzivă a clauzei contractuale, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 30 octombrie 2023 și a deciziei din 08 noiembrie 2023 ale Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-314/24
Nr. PIGD 2-17153739-01-2ra-11032024)*

Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Brăgaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, V. Mihaila, A. Braga)

15 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Ion Lipcean,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Diana Stănilă
Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 martie 2017, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” (în continuare „Apă-Canal Chișinău” S.A.) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Lipcean, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că, la 19 octombrie 2016, a încheiat cu persoana fizică Ion Lipcean contractul nr.473734 de furnizare a serviciului public de apă potabilă și de canalizare consumatorului non casnic la locul de consum din str. ***** 1/3, în punctul de delimitare stabilit în anexa 1, la contractul respectiv.

3. Potrivit pct.4.2.7 al contractului nr.473734 din 19 octombrie 2016, Ion Lipcean și-a asumat obligațiunea de a achita integral și în termenul stabilit facturile emise de către furnizor. Însă, contrar prevederilor contractuale nominalizate, Ion Lipcean a format o datorie față de „Apă-Canal Chișinău” S.A. în mărime de 12 976,99 lei, iar în temeiul pct.5.6. din contract și o penalitate în sumă de 2270,97 lei.

4. Prin urmare, având în vedere cele enunțate, „Apă-Canal Chișinău” S.A. a solicitat încasarea din contul lui Ion Lipcean în beneficiul său, a datoriei în sumă totală de 15247,96 de lei și a taxei de stat în mărime de 457,44 de lei.

5. De altfel, la 11 august 2017, Ion Lipcean a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Apă-Canal Chișinău” S.A., solicitând obligarea prestării serviciului public de apă și canalizare, anularea clauzei contractuale nr.4-373-34 din 19 octombrie 2016 din pct.10.2 ca fiind abuzivă, încasarea prejudiciului material în sumă de 7200 de lei, moral în sumă de 7000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

6. În susținerea cererii sale de chemare în judecată, Ion Lipcean a reiterat faptul că, a încheiat cu „Apă-Canal Chișinău” S.A. contractul nr.4-373-34 din 19 octombrie 2016 privind furnizarea serviciilor publice de alimentare cu apă potabilă și de canalizare a consumatorului noncasnic.

7. După reconstrucția apeductului din str. *****, mult până la încheierea contractului nr. 4-373-34 din 19 octombrie 2016 privind furnizarea serviciilor publice de alimentare cu apă potabilă și de canalizare, „Apă-Canal Chișinău” S.A. a sigilat robinetul de ieșire de la traseul central de alimentare cu apă din

str. *****. Iar, după încheierea contractului nr. 4-373-34 din 19 octombrie 2016 privind furnizarea serviciilor publice de alimentare cu apă potabilă și de canalizare, a solicitat de mai multe ori de la „Apă-Canal Chișinău” S.A. scoaterea sigiliului și furnizarea serviciului public de asigurare cu apă și canalizare, cereri care au fost respinse, ceea ce a dus la încălcarea obligației contractuale de a asigura furnizarea serviciului public de asigurare cu apă și canalizare, pct. 3.1.1 al contractului nominalizat.

8. Subsecvent, Ion Lipcean a învederat că „Apă-Canal Chișinău” S.A., fără a negocia cu acesta și fără a-l informa, a inclus în contractul nr. 4-373-34 din 19 octombrie 2016 (contract-tip) clauza prevăzută la pct. 10.2., prin care îl obligă la achitarea unei pretinse datorii în sumă de 14 118,97 lei.

9. Acesta a susținut că nu este clar temeiul de calcul al datoriei și că aceasta este neîntemeiată, întrucât imobilul din str. ***** 1/3 nu a fost și nu este conectat la rețeaua de alimentare cu apă și canalizare.

10. Totodată, a reclamat caracterul abuziv al clauzei prevăzute la pct. 10.2. și a aratat că a solicitat anularea și excluderea acesteia din contract. Însă, în răspuns, „Apă-Canal Chișinău” S.A. a invocat procesele-verbale cu privire la contravenție nr. 174/16-PF din 17 iunie 2016 și nr. 195/16-PF din 08 iulie 2016, care au fost ulterior anulate prin decizia instanței nr. 08/01 din 16 mai 2017.

11. În continuare, Ion Lipcean a menționat că, la 17 mai 2017, „Apă-Canal Chișinău” S.A. a întocmit un alt proces-verbal cu privire la contravenție, nr. 12/17-PF, prin care i-a solicitat să achite o datorie în mărime de 15247,96 lei, proces-verbal care, de asemenea, a fost anulat.

12. La 20 iunie 2017, acesta a depus o nouă cerere prealabilă către „Apă-Canal Chișinău” S.A., solicitând înlăturarea sigiliului și furnizarea serviciului de alimentare cu apă. Cererea i-a fost respinsă, societatea invocând pretinsa datorie prevăzută în mod abuziv la pct. 10.2 din contract.

13. În opinia lui Ion Lipcean, această clauză urmează a fi declarată abuzivă în temeiul Legii nr. 256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, întrucât nu a fost negociată cu consumatorul (art. 5 alin. (2)) și îl obligă să compenseze o datorie ca o condiție pentru executarea contractului (art. 5 alin. (5) lit. b)).

14. În context, Ion Lipcean a precizat că, în perioada 19 octombrie 2016 – 10 august 2017, a suportat un prejudiciu material în cuantum de 7200 de lei, constând în cheltuielile ocazionate de procurarea apei potabile pentru consum (cafea, ceai etc.), precum și de transportarea apei de la fântâni și izvoare, necesară pentru igiena personală, utilizarea grupului sanitar, spălarea pardoselilor și alte necesități casnice.

15. Totodată, ca urmare a acestui abuz, a suferit un prejudiciu moral, pe care îl estimează la suma de 7000 de lei, constând în suferințe psihice și fizice,

precum și în disconfortul și inconveniențele generate de lipsa accesului la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare.

16. Prin încheierea protocolară din 12 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Societatea cu Răspundere Limitată „Naiman-Com” (în continuare S.R.L. „Naiman-Com”) s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu (f.d.175, Vol.I).

17. Prin încheierea protocolară din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a conexat cauza civilă nr.2-1162/17, la cererea de chemare în judecată depusă de „Apă-Canal Chișinău” S.A. împotriva lui Ion Lipcean, intervenient accesoriu S.R.L. „Naiman-Com” cu privire la încasarea datoriei, cu cauza civilă nr.3-313/17 la acțiunea depusă de către Ion Lipcean împotriva „Apă -Canal Chișinău” S.A. cu privire la declararea nulă a clauzelor contractuale și repararea prejudiciului.

18. Prin hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de „Apă-Canal Chișinău” S.A. și s-a admis parțial acțiunea depusă de Ion Lipcean (f.d.179, 185-194, Vol.I).

19. Prin decizia din 30 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-au admis apelurile declarate de „Apă-Canal Chișinău” S.A. și Ion Lipcean, fiind casată hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și remisă cauză spre rejudecare, în alt complet de judecată (f.d.240-248, Vol.I).

20. Prin încheierea din 25 august 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Veronica Lipcean, s-a introdus în proces, în calitate de intervenient accesoriu (f.d.3-4, Vol.II).

21. Prin hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, corectată prin încheierea din 26 ianuarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de „Apă-Canal Chișinău” S.A.

S-a încasat de la Ion Lipcean, în beneficiul „Apă-Canal Chișinău” S.A., datoria rezultată din contractul de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă potabilă și de canalizare consumatorului non casnic nr.4-737-34 din 19 octombrie 2016 în mărime de 15247,96 de lei, penalitatea contractuală în mărime de 2270,97 de lei și taxa de stat în mărime de 457,44 de lei.

S-a încasat de la Ion Lipcean, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 68,12 lei.

S-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Lipcean împotriva „Apă-Canal Chișinău” S.A., intervenient accesoriu S.R.L. „Naiman-Com” privind declararea clauzei contractuale drept abuzive, încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată (f.d.92-93, 96-106, Vol.II).

22. La 26 august 2021, Ion Lipcean a declarat apel, iar la 14 decembrie 2021 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea

unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată înaintate de „Apă-Canal Chișinău” S.A., și admiterea integrală a acțiunii sale (f.d.108-109, 116-119, Vol.II).

23. Prin încheierea din 30 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiată cererea de recuzare a judecătorului Curții de Apel Chișinău Angela Braga, înaintată de Ion Lipcean (f.d.108-110, Vol.III).

24. Pentru a dispune astfel, instanța de judecată a reținut că motivele invocate de recuzant exprimau doar suspiciuni subiective cu privire la imparțialitatea judecătorului, generate de soluționarea unei cereri procesuale, fără a fi susținute prin probe și fără a se încadra în cazurile de recuzare prevăzute de art. 50 din Codul de procedură civilă. În lipsa unor împrejurări obiective și plauzibile care să justifice bănuiala de părtinire, cererea de recuzare a fost apreciată ca fiind declarativă și, în consecință, respinsă ca neîntemeiată

25. Prin decizia din 08 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ion Lipcean și s-a menținut hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.124-138, Vol.III).

26. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a constatat, în temeiul art. 4, art. 17 lit. a) și i), art. 24 alin. (5) și art. 26 pct. 12 din Legea nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, precum și al pct. 3, 26, 28 și 29 din Regulamentul-cadru privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 656 din 27 mai 2002, și al pct. 23, 25 și 26 din Regulamentul privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 271 din 16 decembrie 2015, că la imobilul apelantului a existat o bransare neautorizată, fapt confirmat prin actul de control din 15 aprilie 2016, procesul-verbal al comisiei operatorului, factura aferentă consumului fraudulos, contractul nr. 4-737-34 din 19 octombrie 2016, facturile fiscale și actul de verificare a decontărilor reciproce din 14 iunie 2021.

27. Aplicând art. 572 Cod civil (în vigoare până la 01 martie 2019), precum și art. 118 și 130 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a reținut că Ion Lipcean nu și-a executat obligațiile contractuale, formând o datorie principală de 12 976,99 de lei și o penalitate contractuală de 2 270,97 de lei, în sumă totală de 15 247,96 de lei.

28. Totodată, în raport cu art. 1 și 3 din Legea nr. 256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (în vigoare la data încheierii contractului și depunerii cererii de chemare în judecată), Curtea de Apel Chișinău a reținut că apelantul avea calitatea de consumator noncasnic, astfel încât nu putea beneficia de protecția conferită de această lege, iar pretențiile privind obligarea operatorului la furnizarea serviciilor și repararea prejudiciilor materiale și morale au rămas nedovedite. În lipsa unor probe pertinente și admisibile care să răstoarne constatările primei instanțe,

apelul a fost respins, iar hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost menținută.

29. La 11 martie 2024, Ion Lipcean a declarat recurs, completat la 20 martie 2025 și ulterior la 08 iulie 2026 împotriva deciziei din 08 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, a hotărârii instanței de fond și a încheierii din 30 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

30. În cererea de recurs, Ion Lipcean a susținut că decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2023 și încheierea din 30 octombrie 2023 sunt ilegale și arbitrare, întrucât instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept procesual și material, iar concluziile sale se întemeiază pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

31. Recurentul a invocat că instanța de apel a respins neîntemeiat cererea de suspendare a procesului, deși era în curs o cauză penală privind pretinsa falsificare a actului din 19 aprilie 2016, a omis să soluționeze cererea de declarare ca falsă a acestei probe, formulată în temeiul art. 227 din Codul de procedură civilă, și a încălcat procedura de examinare a cererii de recuzare a completului de judecată.

32. Totodată, acesta a susținut că instanțele ierarhic inferioare au ignorat probele care, în opinia sa, infirmau existența unei branșări neautorizate și a datoriei pretinse, inclusiv copiile actului din 19 aprilie 2016, deciziile Comisiei Administrative a Preturii Rîșcani prin care au fost clasate procedurile contravenționale, declarațiile și înscrisurile prezentate de SRL „Naiman Com”, ridicarea topografică a lucrărilor executate, precum și împrejurarea că lucrările de branșare au fost realizate de această societate sub supravegherea „Apa-Canal Chișinău” S.A.

33. De asemenea, recurentul a invocat că instanța de apel nu a examinat argumentele privind inexistența vinovăției sale, lipsa unui act administrativ care să stabilească consumul fraudulos, inexistența unei conectări efective la rețeaua de apă și canalizare și faptul că hotărârea primei instanțe din 27 iulie 2021 a fost pronunțată cu ignorarea limitelor rejudecării stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021.

34. Subsidiar, acesta a arătat că lipsa unor procese-verbale ale ședințelor de judecată și apariția unor noi înscrisuri confirmă încălcarea dreptului său de acces la justiție.

35. În consecință, Ion Lipcean a solicitat casarea încheierii din 30 octombrie 2023 și a deciziei din 08 noiembrie 2023 ale Curții de Apel Chișinău, precum și hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, în alt complet de judecată.

36. La 21 octombrie 2024 în adresa Veronicăi Lipcean, „Apă - Canal Chișinău” S.A. și a S.R.L. „Naiman-Com” a fost expediată copia recursului declarat de Ion Lipcean, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

37. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Ion Lipcean, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

38. Art. XI alin. (1), (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.

(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

39. În această consecvență, admisibilitatea recursului declarat de Ion Lipcean împotriva deciziei din 08 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

Astfel, la momentul depunerii și examinării admisibilității prezentului recurs, prevederile legale relevante aveau următorul conținut:

40. Art.50 alin.(1) lit. e) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecătorul care judecă cauza urmează a fi recuzat dacă:

e) are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui.”

41. Art.53 alin.(5) din Codul de procedură civilă:

„(5) Instanța decide asupra recuzării în camera de deliberare printr-o încheiere motivată, care nu se supune nici unei căi de atac decât o dată cu fondul hotărârii sau al deciziei.”

42. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

43. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

44. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

45. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

46. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

47. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Ion Lipcean s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 11 martie 2024. Or, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 08 noiembrie 2023 și notificată recurentului, prin intermediul poștei electronice la 11 ianuarie 2024 (f.d.147, Vol.III).

48. Totodată, instanța de recurs relevă că la 20 martie 2025 și ulterior la 08 iulie 2026, Ion Lipcean, a depus recurs suplimentar împotriva deciziei din 08 noiembrie 2023 ale Curții de Apel Chișinău.

49. Aici, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, criticile aduse împotriva deciziei din 08 noiembrie 2023 ale Curții de Apel Chișinău în recursurile suplimentare depus de către Ion Lipcean la 20 martie 2025 și ulterior la 08 iulie 2026, nu pot fi luate în considerare, întrucât au fost formulate după expirarea termenului legal de prezentare a recursului, stabilit de art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, care a expirat la data de 11 martie 2024.

50. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.43).

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate

în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

52. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

54. Din analiza recursului declarat rezultă că Ion Lipcean a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 35).

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Ion Lipcean nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, întrucât interpretarea legii realizată prin hotărârea contestată nu contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nici nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

56. La acest capitol, sub aspectul temeiului prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că recursul este admis numai în situația în care, se constată că interpretarea legii realizată de instanța inferioară contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, respectiv atunci când instanța de apel a aplicat dispozițiile legale într-un mod diferit de cel statuat în mod constant prin hotărâri irevocabile ale instanței supreme, iar această abatere a avut o influență determinantă asupra soluției pronunțate în cauză.

57. Recurentul nu a demonstrat existența unei contradicții între soluția instanței de apel și jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție. Iar, în lipsa unor hotărâri anterioare ale Curții Supreme de Justiție care să statueze în mod diferit asupra normelor aplicabile cauzei și să fie puse în contradicție cu decizia atacată, motivul de recurs invocat nu poate fi reținut.

58. Astfel, admisibilitatea recursului pe baza art. 432 alin. (1) lit. a) nu este justificată, iar continuarea procedurii de recurs ar conduce la o utilizare excesivă și nejustificată a căii de atac, afectând principiul stabilității și predictibilității actului de justiție.

59. De altfel, verificând legalitatea și temeinicia deciziei contestate prin prisma argumentelor recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de

Justiție nu a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau că ar fi întemeiată pe o apreciere nerezonabilă a probelor. Dimpotrivă, decizia contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, fiind rezultatul unei cercetări multiaspectuale, complete, nepărtinitoare și nemijlocite a tuturor probelor administrate, examinate în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

60. Totodată, sub aspectul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, se constată că soluția instanței de apel corespunde principiului securității raporturilor juridice și exigenței previzibilității jurisprudenței, consacrate în cauzele *Brumărescu contra României* și *Beian contra României*, în care Curtea a statuat că doar existența unor contradicții profunde și persistente la nivel național poate încălca dreptul la un proces echitabil. Or, în prezenta cauză nu s-au identificat asemenea divergențe, iar hotărârea atacată se înscrie în linia unei practici judiciare coerente și unitare.

61. În ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

62. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

63. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

64. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecății, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

65. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

66. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

67. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurentul nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Chișinău, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

68. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

69. Decizia din 08 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat amplu soluția adoptată, a examinat și apreciat toate probele administrate în cauză și a aplicat corect dispozițiile Legii nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, ale Regulamentului-cadru privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 656 din 27 mai 2002 (în vigoare până la 17.06.2016), ale Regulamentului privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 271 din 16 decembrie 2015 (în vigoare până la 01.05.2020), precum și ale art. 572 din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01.03.2019). Nemulțumirea exprimată de Ion Lipcean față de soluția de admitere a acțiunii formulate de „Apa-Canal Chișinău” S.A., de respingere a acțiunii reconvenționale și de modul de apreciere a probelor nu poate suplini lipsa unor vicii reale de legalitate ale deciziei contestate și nici nu demonstrează caracterul arbitrar al acesteia în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

70. Instanța de apel a reținut întemeiată existența bransării neautorizate și a datoriei în cuantum de 15 247,96 de lei este confirmată prin actul de constatare din 19 aprilie 2016, procesul-verbal al comisiei operatorului, factura emisă pentru consumul fraudulos, contractul nr. 4-737-34 din 19 octombrie 2016, facturile fiscale și actul de verificare a decontărilor reciproce, iar pretențiile formulate de Ion Lipcean privind obligarea operatorului la prestarea serviciilor, declararea clauzei contractuale ca fiind abuzivă și repararea prejudiciilor materiale și morale au rămas nedovedite.

71. De asemenea, Curtea de Apel Chișinău a apreciat corect întregul probatoriu administrat în cauză, reținând că argumentele apelantului

referitoare la pretinsa interpretare eronată a constatărilor din actul din 19 aprilie 2016, inexistența bransării neautorizate și preținsele încălcări procedurale nu sunt susținute de probe concludente și nu sunt de natură să răstoarne constatățile primei instanțe. În aceste condiții, argumentele recurentului reprezintă, în esență, un dezacord cu concluziile instanței de apel și nu relevă o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, de natură să atragă incidența temeiului de recurs prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

72. Prin urmare, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

73. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

74. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

75. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

76. Subsecvent, referitor la dezacordul lui Ion Lipcean față de încheierea din 30 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este neîntemeiat, iar soluția instanței de apel este legală și întemeiată, întrucât motivele invocate în cererea de recuzare nu se încadrează în cazul prevăzut de art. 50 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă și nu justifică existența unor împrejurări obiective de natură să pună la îndoială imparțialitatea judecătorului.

77. Criticile formulate de recurent exprimă exclusiv dezacordul acestuia față de actele procesuale pronunțate și față de modul de examinare a cauzei, împrejurări care, prin ele însele, nu constituie temei de recuzare.

78. În aceste condiții, argumentele invocate de Ion Lipcean în recurs nu sunt de natură să infirmе legalitatea încheierii contestate, motiv pentru care, recursul declarat împotriva încheierii din 30 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi respins, cu menținerea acesteia în vigoare.

79. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Ion Lipcean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil deoarece este vădit neîntemeiat.

80. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Ion Lipcean împotriva deciziei din 08 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Munteanu